

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2603/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.III.271/2022/11. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Finta Eszter ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] Az indítványozó által kifogásolt határozat a következő.
- [3] A Kúria 2023. február 28-án meghozott Bfv.III.271/2022/11. számú végzésével hatályában fenntartotta a Pécsi Ítéltábla 2021. szeptember 7-én kihirdetett Bf.I.23/2020/67. számú ítéletét, amely megváltoztatta a Kaposvári Törvényszék 2020. február 5-én kihirdetett 11.B.244/2018/218. számú ítéletét és az indítványozóval, mint VI. rendű vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetést 5 év 6 hónapról 7 évre súlyosította.
- [4] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [5] A Somogy Megyei Főügyészség B.1239/2017/178/I. számú vádiratában emelt vádat az indítványozó, mint bűnsegéd ellen bünszervezetben elkövetett befolyással üzérkedés büntette miatt.
- [6] A felrótt cselekmények lényege szerint az I. rendű vádlott – személyi védelemre jogosult állami vezetőt színelve – vállalkozókat keresett meg azzal az ígérettel, hogy kapcsolatai útján pályázati forrásokhoz juttatja őket egy meghatározott pénzösszegért cserébe.
- [7] Az I. rendű vádlott a vállalkozókkal tartott megbeszélésekre olyan módon érkezett, hogy hivatalos biztonsági kíséretet színelve az indítványozó (VI. rendű vádlott) más vádlottakkal egyetemben rendvédelmi szervek által használt, illetve ahhoz hasonló gyakorlóruházatot viselt, továbbá maguknál valódi lőfegyvernek kinéző (ténylegesen

Airsoft fegyvereket) tartottak. A megbeszélésekhez az indítványozó biztosította – az élettársa tulajdonában lévő – egyik járművet, amely a rendvédelmi szervek által használt gépjárművekhez hasonló típusú és rendszámú, továbbá azzal a találkozókon megkülönböztető fényjelzést használva jelent meg.

- [8] A Kaposvári Törvényszék 2020. február 5-én meghozott 11.B.244/2018/218. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az indítványozót 6 rendbeli bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés bűntettében, ezért az indítványozót – halmazati büntetésül – 5 év 6 hónapi szabadságvesztésre és a közügyektől 5 évi eltiltásra ítélte.
- [9] A Törvényszék szerint a bűnszervezetben elkövetés nem volt megállapítható a konspiratív működés, valamint a hierarchikus szervezetség hiányára tekintettel.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség az indítványozó terhére eltérő minősítésért és súlyosításért jelentett be fellebbezést.
- [11] Az indítványozó védője az ítélet ellen elsődlegesen az eljárásnak törvényes vád hiányában történő megszüntetéséért, másodlagosan felmentésért, harmadlagosan eltérő minősítésért és enyhítésért fellebbezett. Az indítványozó védője a nyilvános ülésen tett, és írásban is indokolt jogorvoslati kérelmével az indokolási kötelezettség megsértése miatt az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását is indítványozta.
- [12] A kétirányú fellebbezések alapján másodfokon eljáró Pécsi Ítéltábla 2021. szeptember 7-én meghozott Bf.I.23/2020/67. számú ítéletével a Törvényszék ítéletét megváltoztatta és az indítványozóval szemben kiszabott halmazati büntetést 7 évi szabadságvesztésre és a közügyektől 8 évi eltiltásra súlyosította. Az Ítéltábla megállapította, hogy az indítványozó – a Törvényszék által helyesen minősített bűncselekményt – bűnszervezetben követte el.
- [13] Az Ítéltábla szerint a Somogy Megyei Főügyészség vádiratának tényállása röviden ugyan, de főbb vonalaiban tartalmazta a vádiratban az indítványozó terhére rótt bűncselekmény törvényi tényállási elemeihez rendelhető legfontosabb tényeket.
- [14] Az Ítéltábla szerint a Törvényszék a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) szem előtt tartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte. Az eljárási szabályok megtartását vizsgálva az Ítéltábla megállapította, hogy a Törvényszék nem sértett olyan eljárási szabályt, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezethetett volna. Ugyanakkor az Ítéltábla megállapította, hogy a beszerzett bizonyítékok értékelése, különösen, ami a bíróság indokolási kötelezettségét érinti, nem mindenben felelt meg az eljárási szabályoknak.
- [15] Az Ítéltábla szerint a Törvényszék által megállapított tényállás részben megalapozatlan, azonban az a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján orvosolható volt és így a tényállás alkalmasnak mutatkozott a vádlottak büntetőjogi felelősségének az eldöntésére.

- [16] Az indítványozó védője felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a bűnsegédi elkövetői alakzat, valamint a bűnszervezetben elkövetés téves megállapítására hivatkozással. Sérelmezte továbbá az indokolási kötelezettség teljesítését, mert álláspontja szerint elmaradt a bíróság mérlegelési körébe vont, terheltként egyéniesített, bűnösséget alátámasztó bizonyítási eszközök számbavétele, a bizonyítási eszközökből levont következtetések felsorakoztatása, a terhelti védekezések elvetésének részletes és alátámasztott elemzése.
- [17] A Kúria 2023. február 28-án meghozott Bfv.III.271/2022/11. számú végzésével az Ítéltábla ítéletet - az indítványozóval tekintetében is - hatályában fenntartotta.
- [18] A Kúria indokai szerint az indítványozó bűnsegédi magatartásához kapcsolódó tudati oldal vizsgálatát az eljáró bíróság helyesen elvégezte, az ehhez szükséges tényeket a tényállás tartalmazza, az e tényekből levont jogkövetkeztetés pedig helyes.
- [19] A Kúria szerint a tényállás konkrétan, és elegendő mértékben tartalmazza azt, hogy az indítványozó milyen módon nyújtott segítséget az I. rendű terheltnek a befolyással ügyszerkes bűncselekményének elkövetéséhez.
- [20] A Kúria szerint az Ítéltábla ítéletében törvényesen állapította meg, hogy az indítványozó cselekményeit bűnszervezetben követte el, és törvényesen alkalmazta annak a büntetési tételre kiható jogkövetkezményeit is.
- [21] A Kúria az indokolási kötelezettség kapcsán egyfelől rögzítette, hogy az indokolási kötelezettség sérül, ha a tényállás és a tényálláson kívüli indokolás között, vagy a rendelkező rész (jogkövetkeztetés) és a tényálláson kívüli indokolás között van ellentmondás, eltérés, kétértelműség. Ha azonban a tényállás valamely rendelkezés ténybeli alapját nem rögzíti, vagy önmagában kétértelmű, avagy a tényállás és a rendelkező rész (jogkövetkeztetés) eltérő, akkor az anyagi jogi sérelem. A Kúria szerint az indítványozó vonatkozásában azonban ilyen nem történt.
- [22] Másfelől a Kúria rögzítette, hogy az indokolási kötelezettség megsértése a hatályos Be. alapján már nem felülvizsgálati ok, ezért az indítványozó védője által előterjesztett kifogás e részében felülvizsgálatban kizárt.
- [23] Harmadrészt a Kúria utalt az Alkotmánybíróság gyakorlatára {3032/2019. (II.13.) AB határozat [24] bekezdés}, valamint megjegyezte, hogy az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett, a döntésének szempontjából releváns kérdéseket megfelelően indokolta.
- [24] 1.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseinek sérelmére hivatkozva kérte a Kúria Bfv.III.271/2022/11. számú végzése, valamint a Pécsi Ítéltábla Bf.I.23/2020/67. számú ítélete, továbbá a Kaposvári Törvényszék 11.B.244/2018/218. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [25] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseiben foglalt alapvető jogainak sérelmét arra hivatkozással állította, hogy az első fokon eljáró Törvényszék elmulasztotta teljesíteni indokolási kötelezettségét, amit sem az

Ítéletábra, sem a Kúria nem orvosolt, illetve nem is tudott orvosolni. Mindez pedig – tekintettel az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága indítványban hivatkozott gyakorlatára – a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmén túl kiüresítette a jogorvoslathoz való jogát, valamint sértette a védelemhez való jogát is.

[26] Indokai a következők.

[27] Az indítványozó szerint a Törvényszék érdemben nem tett eleget indokolási kötelezettségének, mivel az elsőfokú ítéletből nem megismerhető az indítványozóra vonatkoztatva, hogy a bíróság milyen alapon állapította meg bűnösségét. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokaiból nem derül ki (konkrét bizonyítékok megjelölésével), hogy tudata átfogta volna, hogy a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) b) c) pontjai szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette elkövetéséhez nyújt segítséget.

[28] Indokai szerint a bűnsegédi minőség alátámasztását igazoló, ténybeli indoklás kizárólag a cselekvőség tekintetében jelenik meg az elsőfokú ítéletben, azaz, hogy az indítványozó mely esetben, milyen tevékenységet fejtett ki, azonban a tudattartalmára nézve ténybeli indoklás rá egyéniesítve nem áll rendelkezésre. Álláspontja szerint ugyanis önmagában a Törvényszék által rögzített azon körülmény, hogy „tisztában kellett legyenek a saját cselekménye illegális voltával”, és „tudta, hogy nem a TEK munkatársa”, „rendőrsdit játszott” nem jelenti azt, hogy azzal is tisztában kellett lennie, hogy az I. rendű vádlott magát hivatalos személyként beállítva arra hivatkozik, hogy hivatalos személyt befolyásol és ezért jogtalan előnyt kér.

[29] Álláspontja szerint a Törvényszék által megjelölt azon körülmény, hogy „nyilvánvalóan tisztában kellett legyen” azzal, hogy milyen „lehúzásban vesz részt” {elsőfokú ítélet, Indokolás [208]} szintén arra utal, hogy a bíróság is pusztán arra jutott, hogy valamiféle lehúzásról lehetett tudomása a vádlottnak, ami azonban nem egyenlő a befolyással üzérkedés alap vagy minősített esetének egyes tényállási elemeire is kiterjedő tudattartalommal. Álláspontja szerint ilyen bírói érvelést – az azt megalapozó tények és bizonyítékok megjelölésével – nem tartalmaz az elsőfokú ítélet, a jogi indoklás pedig az indítványozót is érintően mindösszesen négy sor. {elsőfokú ítélet, Indokolás [220]}

[30] Az indítványozó az elsőfokú ítélet kifogásolt indokolása kapcsán hivatkozott a Be. 167. § (4) bekezdésére, 451. § (1) és (4) bekezdéseire, valamint az 561. § (3) bekezdésére. Álláspontja szerint – tekintettel az Alkotmánybíróság 3310/2017. (XI. 24.) AB végzésére – a konkrét eljárásjogi szabályokkal együtt olvasva vizsgálandó, hogy a bíróság eleget tett-e indokolási kötelezettségének. Indokai szerint ugyanis a bizonyítékok elemző értékelése és az ellentétes tartalmú bizonyítási eszközök egybevetése helyett esetenként a bizonyítás eszközeinek felsorolása vagy a nyomozati anyag elnevezése szerinti megjelölése történt meg.

[31] Az indítványozó az Ítéletábra ítéletével összefüggésben kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet annak ellenére nem helyezte hatályon kívül,

hogyan megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása és bizonyíték értékelése nem mindenben felelt meg a bíróság indokolási kötelezettségére vonatkozó eljárási szabályoknak. Álláspontja szerint az Ítélet tábla igyekezett ugyan valamelyest pótolni az indoklás hiányosságát, kitérve arra, hogy I. rendű vádlott védekezése miatt nem volt elfogadható, azt mely bizonyítékok cáfolták, az indítványozó esetében azonban továbbra is pusztán annyi került rögzítésre, hogy tisztában volt az ügylet illegális jellegével, ez az üzenetváltásokból és hangfelvételből is kiderült (másodfokú ítélet 86. bekezdés).

- [32] Az indítványozó szerint annak ellenére, hogy az indítványozó a Kúria végzésében találkozott először valamiféle konkrét érvrendszerrel és indokolással az indítványozó bűnössége kapcsán, a Kúria kifejtett indokolása nem orvosolta az indokolási kötelezettség megsértését és nem is pótolhatja azt, mivel a felülvizsgálati eljárásban hozott határozattal szemben további jogorvoslati lehetőség nincsen.
- [33] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslati jog való jog sérelmét arra hivatkozással állította, hogy az elsőfokú bírósági eljárást lezáró határozat indoklásának elégtelensége miatt nem volt biztosított a rendes jogorvoslati lehetőség. Indokai szerint, ha a másodfokú bíróság esetlegesen ezt pótolta volna, akkor is fennállna a tisztességes eljáráshoz, hatékony védelemhez, jogorvoslati jog fűződő alapjog sérelme, hiszen amennyiben az elsőfokú bíróság döntésének indokai nem ismertek, úgy érdemi fellebbezés sem terjeszthető elő vele szemben.
- [34] Az indítványozó szerint az indokolási kötelezettség elmaradása és a jogorvoslati jog tényleges gyakorlásának kizártsága szükségképpen érinti az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való jogát. Álláspontja szerint a Törvényszék kellő részletességgel meg nem indokolt ítélete kizárta, hogy számára világossá váljon, mely okok, indokok és mérlegelési tevékenység mentén volt megállapítható bűnössége és bűnsegédi minősége.
- [35] Ezzel összefüggésben az indítvány arra is hivatkozott, hogy az indítványozó esetében a vád nem volt törvényes, mivel a Be. alapján megkövetelt, pontosan körülírt Btk.-ba ütköző cselekmény leírását a vádirat nem tartalmazta.
- [36] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek, különösen a 27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti követelményeknek.
- [37] 2.1. Az indítványozó harmadik alkalommal nyújt be alkotmányjogi panaszt, az Alkotmánybíróság korábbi indítványait visszautasította a Kúria folyamatban lévő eljárásai miatt. (IV/5071-4/2021. számú, IV/1399-4/2023. számú egyesbírói végzések)

- [38] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt – az egyesbírói végzések szerinti alkotmánybírói tájékoztatás nyomán – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtotta be.
- [39] Az indítványozó számára további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre, érintettsége – a büntetőeljárás VI. rendű terheltjeként – fennáll a Kúria végzésével összefüggésben.
- [40] 2.2. Az indítvány megjelölte az indítványozó jogosultságát és az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a*) pont]; az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérte az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont], valamint az Alaptörvény indítványozó szerint sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont].
- [41] Az indítványozó megjelölte az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírói döntések álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont].
- [42] Az indítványozó továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő a támadott bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [43] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását (vö. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]). A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [44] 3.1. Az indítványozó alapjogi sérelmét az elsőfokon eljáró Törvényszék indokolási kötelezettségének elmulasztására alapozta, amely álláspontja szerint oly módon vezetett a tisztességes eljáráshoz való jogának, a jogorvoslathoz való jogának, valamint a védelemhez való jogának sérelméhez, hogy azt sem az Ítéletábróla, sem a Kúria nem orvosolta, illetve nem is tudta volna orvosolni.
- [45] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon (3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]).
- [46] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálja azt sem, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint

ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}

- [47] Az Alkotmánybíróság - a Kúria és az indítványozó által is hivatkozott - gyakorlata alapján az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül nem értékelhető alkotmányos kérdésként önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {vö. 3529/2021. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [24]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {vö. 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.
- [48] Az indokolt bírósági döntéshez való jog pedig azt a kötelezettséget támasztja az eljáró bírósággal szemben, hogy az indokolás az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre terjedjen ki {3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}, az indokolás hossza pedig önmagában nem alkotmányossági kérdés {3312/2018. (X. 12.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [49] Az Alkotmánybíróság - az indítványban foglaltak kapcsán – utal arra, miszerint a törvényszéki ítélet indokolásából kitűnően, s megállapíthatóan az indítványozó tisztában volt azzal, hogy magatartásával az I. rendű vádlott által elkövetett bűncselekményhez nyújt segítséget, mint ahogy azzal is, hogy nem rendvédelmi szerv munkatársa, az I. rendű – álnevet használó – vádlott nem állami vezető, továbbá azzal is, hogy parkolóban, benzinkutaknál sem borítékban, sem nejlonszatyorban nem adnak át hivatalos eljárás során esetenként több 10 millió Ft-nak megfelelő összeget. {vö. elsőfokú ítélet, Indokolás [153]}
- [50] A Törvényszék indokai szerint az indítványozó nyilvánvalóan nem feltételezhette, hogy „...ilyen külsőségek és ilyen körülmények között (TEK-esnek öltözve fegyvernek tűnő tárgyakkal felszerelve, kék lámpás, a TEK, illetve a Nemzeti Őrezred által használt autókra hasonlító gépkocsikkal közlekedve) csupán valamiféle rendőrösdit játszanak, annál is inkább, hiszen több fényképfelvétel van az iratok között arról, hogy a találkozókat követően még TEK-esnek öltözve esetenként több 10 millió Ft-ot a kezükben tartva, mosolyogva fényképezkedtek.” {elsőfokú ítélet, Indokolás [208]}
- [51] Ezért a Törvényszék nem fogadta el azt a védekezést, miszerint az indítványozó esetenként 30 000–50 000 Ft-ért kísért valakit, és nem tudott arról, hogy mi történik valójában.
- [52] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az indítványozó az elsőfokú ítélet indokolásának megfelelőségét mind rendes, mind rendkívüli jogorvoslat keretében kifogásolta,

kifogásaival kapcsolatos álláspontjukról pedig az eljáró bíróságok a következők szerint számot adtak.

- [53] Az Ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel sérelmezett ítéletét a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, a (2) bekezdés értelmében a felülbírálat kiterjedt az indokolás helyességére is.
- [54] Kétségtelen – amint arra az indítványozó is hivatkozott –, miszerint az Ítéltábla az indítványozó (és más vádlottak) fellebbezése nyomán vizsgálta és megállapította, hogy a Törvényszék „...a beszerzett bizonyítékok értékelése, különösen, ami a bíróság indokolási kötelezettségét érinti, nem mindenben felelt meg az eljárási szabályoknak.” {másodfokú ítélet, Indokolás [31]}
- [55] Kétségtelen ugyanakkor az is, hogy az Ítéltábla szerint az elsőfokú bíróság által megállapított, részben megalapozatlan tényállás a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján orvosolható volt. {vö. indítvány által is hivatkozott másodfokú ítélet [37]}
- [56] Ezért az Ítéltábla szerint sem a teljes megalapozatlanság, sem abszolút eljárási szabálysértés következményeként előírt - a Be. 610. §-án, illetve a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontján alapuló - hatályon kívül helyezésnek és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításának nem volt helye.
- [57] Az Ítéltábla - az ítéletéből kitűnően - az egyes tényállási pontokkal kapcsolatban a bizonyítékok értékelése körében kiemelte az indítványozó és az I. rendű vádlott közötti üzenetváltásokat, miszerint az indítványozó «...érdeklődött az I. rendű vádlottnál, hogy feltehetik-e a villogókat, és indulhatnak-e Szekszárdra, melyet az I. rendű vádlott helyesbített, hogy először Székesfehérvárra mennek, utána Szekszárdra. A VI. rendű vádlott erre akként reagált, hogy beöltözve várják a minisztert szállító busszal. Az I. rendű vádlott válasza: „lassan már tényleg elhiszem, hogy az vagyok”.» {másodfokú ítélet, Indokolás [85]}
- [58] Az Ítéltábla indokai szerint ezen bizonyítékok alátámasztották, hogy az indítványozó tisztában volt az ügylet illegális jellegével, amit megerősített az elsőfokú bíróság által meghallgatott telefonbeszélgetések és hangfelvételek tartalma is, amikor az indítványozó «...akként nyilatkozott, hogy tisztában volt az ügylet illegális jellegével, így „bátor voltam és bevállalós”, „nem vagyok vamzer”, „nem teszünk terhelő vallomást, én vontam be a többieket az egész történetbe, ezért felelni fogok”.» {másodfokú ítélet, Indokolás [86]}
- [59] Mindemellett a felülvizsgálat során a Kúria is részletezve válaszolt az indítványozó indokolási kötelezettséggel kapcsolatos kifogásaira. {vö. kúriai végzés, Indokolás [95]-[110]}
- [60] Következésképpen az indítványozó nem volt elzárva a jogorvoslattól, éppen ellenkezőleg a rendelkezésére álló jogorvoslatot igénybe véve lehetősége volt vitatni az elsőfokú bíróság eljárását annak indokolási kötelezettségére kiterjedően, amelyre

tekintettel a másodfokon – teljes körű felülbírálat keretében – eljáró bíróság kiegészítéseket eszközölt, döntéseinek indokairól pedig számot adott.

- [61] Az indítványozó valójában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdései sérelmének állításával megismételte az elsőfokú eljárással és döntéssel szemben felhozott és a másodfokú bíróság által már megválaszolt kifogásait.
- [62] Amint az Alkotmánybíróság korábban is kifejtette, „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [63] Az indítványozó alkotmányjogi panasa az Alaptörvény XXVIII. cikk megjelölt bekezdéseinek sérelme címén valójában és kizárólag az indítványozó számára kedvezőtlen bírói döntés kritikája.
- [64] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Ítélet tábla szintén vizsgálta az indítványnak a vád törvényességére vonatkozó kifogásait. {másodfokú ítélet, Indokolás [24]–[27]}
- [65] 3.3. Ennélfogva az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány egyik elemében sem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [66] 4. Ekként az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2025. március 24.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró